

El Delta invisible

Aquesta setmana passada començava la meua primera intervenció parlamentària de la legislatura interpellant la ministra Teresa Ribera sobre el delta de l'Ebre. Fins fa pocs anys però el debat polític sempre l'havia protagonitzat en exclusiva el riu, i no pas el Delta, a causa de les problemàtiques generades en l'aprovació dels diferents Plans Hidrològics i les mobilitzacions ciutadanes que els han qüestionat.

De fet la primera iniciativa parlamentària que vaig registrar en la meua estrena com a senador, el febrer de l'any 2016, va ser la presentació d'una Proposició no de Llei (PNL), on s'instava el nou govern a la revisió immediata del Pla hidrològic de la conca de l'Ebre i a una adequació del règim de cabals a la proposta feta per la Comissió per la Sostenibilitat de les Terres de l'Ebre, d'acord amb els requeriments de cabals i aportació de sediments establerts per la Disposició Addicional Desena del Pla Hidrològic Nacional.

La veritat és que durant molt temps el riu Ebre i els seus cabals han estat en el centre del debat polític, mentre que el Delta i la necessitat de sediments han quedat en un segon terme. Només els científics, la Plataforma en Defensa de l'Ebre, i posteriorment la Campanya pels Sediments, han insistit a posar en el primer plànol del debat la importància de la gestió dels sediments en el futur del delta de l'Ebre.

Esquerra Republicana, conscient d'esta situació, ha anat presentant des de l'any 2011 a tots els Pressupostos Generals de l'Estat una esmena demanant 1 milió d'euros per realitzar una prova pilot de transferència de sediments des dels embassaments de l'Ebre fins a la desembocadura. Mai, però, ha estat acceptada.

L'any 2016 des del grup d'Esquerra vam registrar al Senat i al Congrés una moció reclamant la redacció d'un Pla de gestió integral dels sediments de la Conca de l'Ebre; l'elaboració d'un projecte pilot de transferència controlada de sediments des de l'embassament de Riba-roja d'Ebre fins a la desembocadura del Delta, i la consignació d'una partida als Pressupostos generals de l'Estat per portar-lo a terme. A més, vaig denunciar que ni el projecte gene-

ral d'Estrategia Nacional del Río Ebro ni el Pla hidrològic de la Conca de l'Ebre tenia prevista cap actuació per augmentar l'aportació de sediments al Delta. I així seguim, amb una Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE) que segueix negant l'evidència.

El gener de 2017 la Comissió del Senat de Medi Ambient i Canvi Climàtic rebutjava la nostra moció amb la majoria absoluta de PP i Coalición Canaria; però al mes de febrer següent la Comissió d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient del Congrés de Diputats ens l'aprovava en forma de PNL. El març del 2018 la mateixa Comissió del Congrés aprovava una altra PNL que recollia les demandes de la Campanya pels sediments.

Ara, amb les destrosses provocades pel temporal Glòria, el delta de l'Ebre s'ha situat en el primer pla polític. La seva problemàtica s'ha fet visible a ulls de tot el món. Fins i tot de la ministra Ribera, a qui li vaig recordar que cal un canvi en la gestió del riu per part de la CHE i les elèctriques; així com actua-

Miquel Aubà

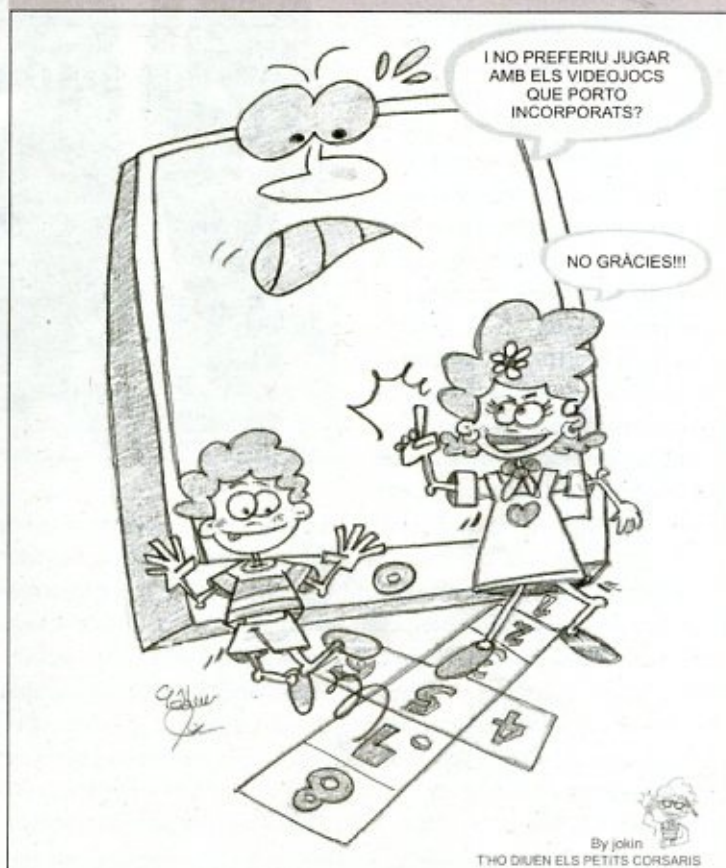
senador d'Esquerra Republicana de Catalunya

cions específiques als llocs més sensibles de la costa del Delta. Actuacions com el Camí de Guarda de la Badia dels Alfacs, que Esquerra portem reclamant amb diferents iniciatives parlamentàries des del 2016, i que es podria executar completament perquè els ajuntaments d'Ampostà i la Ràpita fa anys que van expropiar els terrenys i el projecte està redactat.

Només manca voluntat política. Voluntat per canviar la gestió del riu fent possible més aportació de cabals al seu tram final i una major aportació del volum de sediments a la desembocadura, a més de partides pressupostàries per portar a terme les propostes exposades en diversos estudis científics i els projectes recollits a la Taula de Consens.

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

By Jokin
THO DIUEN ELS PETITS CORSARIS